

[Gudmø.]

brugt min taletid med, men jeg skal gerne indrette mig derefter.

Disse tre forslag er jo, som justitsministeren og hr. Ejler Koch nævnte, gamle kendinge. Variationen består alene deri, at forslagsstillerne af grunde, som jeg vanskeligt kan forklare, skiftevis samler og skiller disse forslag ad. Oprindeligt var de to, i anden omgang var det ét, og nu er de to igen, men det reelle indhold er det samme.

Derfor skal jeg kun på det radikale venstres vegne repetere vort synspunkt, der er det, at for så vidt angår ændringerne i presselovens § 6 om strafansvaret, har vi liden, for ikke at sige ingen sympati for forslaget. Men når det derimod drejer sig om ændringerne i § 9 og § 10 i loven, om berigtigelserne, har vi interesse for forslaget. Det har vi sagt tidligere, og det gentager vi nu.

Forslagernes skæbne har jo været den uheldige, at vi har haft disse tre førstebehandlinger, altså inklusive den i dag, men reelt ikke på noget tidspunkt som følge af ferie og som følge af valgudskrivning haft lejlighed til at foretage en regulær drøftelse af dem i udvalget. Den synes jeg vi skal have nu, og derfor skal jeg for mit vedkommende slutte med at sige: vi kan altså ikke støtte forslaget om ændring af § 6, men vi er interesseret i ændringerne i §§ 9 og 10.

Tredje næstformand (Bay):

Jeg skal bede de sidste talere undskyldte. Jeg havde fået forståelsen af, at taletiden var 10 minutter.

Lembourn (KF):

Hvis man udtrykker en vis sympati for disse lovforslag, risikerer man jo, at der er nogle, der vil anklage én for at have censurtilbøjeligheder og at ville gribe ind i ytringsfriheden. Jeg trøster mig med, at man her i huset kender min livsholdning så nogenlunde, at man ikke mistænker mig for sligt.

Men når jeg har en vis sympati for ånden i disse forslag, er det, fordi jeg har forstået dem sådan, at det ikke er meningen, at man vil foretage noget, som smager af censur, man vil ikke gribe ind i ytringsfriheden, man vil ikke skærpe den lovgivning, som beskæftiger sig med pressens forhold på den måde, at ytringsfriheden skulle blive min-

dre, men at man vil prøve på at få nogle sanktioner gennemført, sådan at den lovgivning, vi har, kan overholdes og bliver overholdt — det er jo det, den ikke gør. Vi ved udmærket godt, at de blade — og man har egentlig lyst til at sige det blad, men all right: de blade, det her kommer til at dreje sig om, er aldeles ligeglade med at få en 2.000-3.000 kr. i bøde og erstatning for injurier og løgnagtig journalistik, det spiller jo ikke nogen rolle i en millionomsætning. Og hvad pokker gør det, at man sender en chefredaktør 14 dage i hæfte? Det er han jo ansat til, han får sin gage for det, og så har han lidt ferie dér; det er man aldeles ligeglad med. Derfor er vi altså i en situation, hvor vi faktisk ikke har sanktioner, som sørger for, at de pågældende blade overholder den gældende lovgivning.

Jeg er altså interesseret i at få disse ting skærpet. Jeg mener, det kan være rigtigt, at vi får bedre muligheder for berigtigelse, og jeg synes i øvrigt med hensyn til forslagets formulering, at det er vigtigt, at man får berigtigelsen på et sted i pressen, som svarer til det sted, hvori den løgnagtige meddelelse eller injurien var anbragt.

Jeg er enig med ministeren i, at der er problemer her; der er selvfølgelig meget store juridiske problemer og fortolkningsproblemer med hensyn til, hvornår man kan forlange en berigtigelse. Det kræver en omhyggelig behandling, som man må igennem, og jeg tror også, at forslagsstillerne selv er klar over det.

Med hensyn til de sanktioner, altså bødestrafte, der skal gives, er det også muligt, at det skal gennemføres i en anden form for lovgivning; men at vi virkelig skal prøve på at interessere os for at få gennemført sanktioner, som er effektive, synes jeg er rigtigt.

Jeg kender ikke så meget til den engelske presselov, men jeg ved, at den er ret skrap, og jeg har ikke indtryk af, at ytringsfriheden i England er mindre end i Danmark; det var måske værd at se på den.

Vel, jeg er klar over, som tidligere ordførere har sagt det, og som ministeren har sagt det, at her er store juridiske problemer i forbindelse med dette, og det kræver et stort arbejde at finde ud af, hvordan dette skal gøres rigtigt, uden at der bliver indgreb i ytringsfriheden. Men jeg er sympatisk ind-